

DOI: 10.33663/0869-2491-2025-36-361-371

УДК 342

О. О. СКРИПНЮК,
кандидат юридичних наук*
ORCID: 0000-0001-5620-7762

ПОЛІТИЧНИЙ РЕЖИМ КНДР ЧЕРЕЗ ПРИЗМУ СУЧАСНОГО АВТОРИТАРНОГО РЕЖИМУ

У статті простежено конституційно-правову природу поєднання демократичних, авторитарних та тоталітарних компонентів у межах сучасного розуміння авторитарного режиму на прикладі аналізу унікальної специфіки північно-кореїнського політичного режиму. Доведено гіпотезу, що тоталітарні, як і гібридні політичні режими, можна вважати протилежними полюсами сучасного авторитарного політичного режиму в його широкому розумінні. Обґрунтовано явище автократизації тоталітарного політичного режиму та виявлено його основні характеристики.

Ключові слова: авторитарний, тоталітарний, гібридний політичний режим, автократизація, КНДР, Північна Корея.

The article traces the constitutional and legal nature of the combination of democratic, authoritarian, and totalitarian components within the modern understanding of an authoritarian regime, using the example of the North Korean political regime. The hypothesis that totalitarian and hybrid political regimes can be considered opposite poles of the modern authoritarian political regime in its broad sense is proven. The phenomenon of the autocratization of the totalitarian political regime is substantiated and its main characteristics are identified.

Key words: authoritarian, totalitarian, hybrid political regime, autocratization, DPRK, North Korea.

Вступ (актуальність теми). КНДР або ж Північна Корея є унікальним кейсом, який не може бути вилучений з дискурсу дослідження такого недемократичного політичного режиму, як сучасний авторитаризм. Це дослідження не є політичним, тому не ставить на меті гранично чітке розмежування недемократичних режимів. Навпаки, його підставовим завданням є виявити і дослідити широку панораму варіацій сучасного авторитарного політич-

* Skrypnjuk Oleksandr, Candidate of Juridical Sciences (Ph. D.)

ного режиму в динаміці його трансформації, особливо пристосування до сучасних викликів, насамперед у конституційно-правовому вимірі. І оскільки у попередніх працях ми розглядали гібридний режим як різновид сучасного авторитарного через інкорпорування ним як авторитарним за своєю суттю режимом демократичних елементів¹, варто поширити цей підхід і на діаметрально протилежну частину спектру недемократичних режимів – тоталітарну.

Постановка проблеми дослідження. Мета дослідження – простежити конституційно-правову природу поєднання демократичних, авторитарних та тоталітарних компонентів, заглибившись у специфіку сучасного північнокорейського політичного режиму. Гіпотеза полягає в тому, що гібридний та тоталітарний політичні режими можна вважати протилежними полюсами сучасного авторитарного політичного режиму в його широкому розумінні. Методологія ґрунтується на юридичному, системному та порівняльному аналізі.

На користь розгляду тоталітарного режиму як крайнього різновиду сучасного авторитарного переконливо свідчить категоризація міжнародних моніторингових організацій, які відстежують специфіку та динаміку трансформації політичних режимів у всіх державах світу. Британський журнал *The Economist* у щорічному звіті *Democracy Index* (Індекс демократії) виокремлює чотири типи політичного режиму: повна демократія, недосконала демократія, гібридний режим та авторитарний режим. Відтак всі країни з тоталітарним політичним режимом вважаються автократіями і потрапляють в категорію авторитарних з найнижчими показниками індексу демократії відповідно. Це твердження справедливе і щодо КНДР, яка розташувалася в Індексі демократії у кінці переліку автократій, нижчі індекси демократії мають лише військова диктатура М'янма і фундаменталістський деспотичний режим талібану Афганістану. Слід зазначити, що індекс демократії КНДР дорівнює 1,08 з 10 можливих і не змінювався вже 15 років, що може вказувати на статичність цього недемократичного політичного режиму².

Виклад основного матеріалу. Наукові трактування і підходи до політичного режиму КНДР також дуже різняться, найбільш поширеним є визначення його як тоталітарної спадкової диктатури. Однак передавання влади у спадок, започатковане першим керманичем держави Кім Ір Сеном своєму сину Кім Чен Іру, який у свою чергу передав очільництво своєму сину – нинішньому диктатору Кім Чен Іну без жодних виборів та волевиявлення, може стати уразливістю цього режиму. Північнокорейське сус-

пільство внаслідок ізолюваності держави від світових тенденцій, включаючи гендерні, є дуже патріархальним, закритим і консервативним. Офіційно у державі декларується рівність чоловіків та жінок, насамперед на конституційному рівні. Згідно зі ст. 77 жінки мають рівний з чоловіками соціальний статус і права³. Цей конституційно-правовий механізм захисту північнокорейських жінок відображається зокрема у тому, що жінки нарівні з чоловіками служать строкову службу у збройних силах, але потерпають там від жорстокого поводження з боку чоловіків⁴. Жінки займають дуже мало керівних посад у керівних органах КНДР, попри юридичну рівність з чоловіками, стикаються з жорсткою дискримінацією і не мають змоги відстоювати свої інтереси.

Офіційна ідеологія держави закріплена у Конституції і відіграє ключову роль у легітимації північнокорейського політичного режиму. Першою офіційною ідеологією КНДР були ідеї чучхе (опори на власні сили), що подавалися як корейська інтерпретація марксизму-ленінізму. Чучхе була розцінена СРСР як спроба ідеологічно відмежуватися від радянського впливу і оголошена корейським націоналізмом, втім КНДР послідовно вилучила з конституції всі згадки про марксизм-ленінізм та комунізм, замінивши їх на ідеологію чучхе та кімірсенізм-кімченірізм. Офіційно владна Трудова партія Кореї (ТПК) є комуністичною політичною силою, але керується у своїй діяльності вона ідеологією кімірсенізму-кімченірізму, на рециркуляцію якої працює вся пропагандистська машина держави. Це синтез ідей попередніх лідерів держави Кім Ір Сена та Кім Чен Іра, постаті яких користуються надзвичайною пошаною в корейському суспільстві. Це було відображено у змінах до Конституції держави – згідно ст. 3 КНДР керується у своєму будівництві та діяльності лише великим Кімірсенізмом-Кімченірізмом³. Вважається, що соціалізм Північній Кореї вистояв після розпаду соціалістичних режимів Східної Європи завдяки його національному прочитанню на основі ідей чучхе. Західні вчені вважають, що чучхе не прикладна, а глорифікаційна ідеологія, тому не потребує втілення у життя⁵.

Загалом Конституція КНДР є ідеологічним маніфестом, комбінацією демократичних, національних та авторитарно-тоталітарних елементів. Текст Основного Закону просякнутий культом вождя і глорифікує постаті диктаторів, адже соціалістична Конституція КНДР розглядається як кодифікація чучхе-орієнтованих ідей лідерів Кім Ір Сена та Кім Чен Іра. Партія влади також має конституційний статус, КНДР функціонує під керівництвом Трудової партії Кореї. Вибори не є вільними, ТПК попередньо відбирає кан-

дидатів, які балотуються без опонентів. Участь у голосуванні є обов'язковою, явка завжди становить майже 100%. Північнокорейський режим використовує вибори як неофіційний перепис населення. Виборча система не передбачає змагальності та унеможлиблює опозицію до влади. Члени ТПК перебувають під постійним тиском суворих покарань за інакомислення або нелояльність до режиму Кім Чен Ина, у лавах політичної сили проводяться постійні чистки.

На всіх рівнях процвітає корупція, антикорупційні органи відсутні. Принцип поділу влади не діє, судова та законодавча гілки влади підпорядковані виконавчій не лише на практиці, а й на конституційному рівні. Першою функцією Центрального Суду, найвищої судової інституції КНДР, ст. 162 Конституції визначає «захист у судовому порядку державної влади і соціалістичного ладу, встановленого в Корейській Народно-Демократичній Республіці»³. Перелік конституційних прав є неповним, декларативним і має виражену національну, недемократичну та соціалістичну специфіку. Попри окремі демократичні декларації, конституційно-правовий механізм реалізації прав та свобод або не передбачений або виражено недемократичний. Радикальна, соціалістична конституційна риторика спрямована мобілізувати громадян на досягнення визначеного політичним режимом суспільного блага, жертвуючи особистими правами та свободами.

Північна Корея є мілітаристською, войовниче налаштованою до демократичних сусідів країною. Найвищим обов'язком і честю громадян Конституція КНДР проголошує оборону країни, зобов'язуючи їх самовіддано боротися за безпеку держави, весь час підвищувати революційну. Дрейф диктатури у напрямку мілітаризму відбувся наприкінці 90-х рр. із запровадженням Кім Чен Іром політики сонгун (філософії військового домінування, яка ставить армію на перше місце у державі). Сонгун є панівною оборонною доктриною КНДР, задає національні пріоритети, фреймує внутрішню та зовнішню політику⁶. Її мета полягає у передачі повноти влади військовим, щоб ті могли захистити корейську форму соціалізму. Тому після внесення змін до Конституції у 1998 р. посада президента була вилучена, вищим органом влади став Державний комітет оборони (зараз Державна комісія у справах КНДР), голова якої є верховним лідером КНДР⁷. Політико-правова система дозволяє лідеру одноосібно контролювати всі військові та силові структури.

Квінтесенцією політики сонгун, ідеології чучхе, культу лідера та недемократичної природи політичного режиму КНДР, втіленням північнокорейського конституціоналізму є ст. 59. Основного Закону. Цей конституціоналізм

пропонуємо розуміти у широкому контексті як систему, яка відображає особливості північнокорейського менталітету та існування, виходячи за межі конституції і навіть права. Тож, ст. 59 визначає завданнями збройних сил Корейської Народно-Демократичної Республіки: 1) до смерті захищати Центральний Комітет партії на чолі з великим товаришем Кім Чен Ином; 2) охороняти інтереси трудового народу, соціалістичний лад і завоювання революції; 2) захищати свободу, незалежність і мир країни від іноземної агресії³.

Така пріоритезація конституційних завдань армії в цілому відповідає природі цього авторитарного політичного режиму. Спочатку лідер і партія, потім його режим під виглядом соціалістичного ладу і інтереси трудового народу, і наприкінці свобода і незалежність держави стали об'єктами захисту збройних сил. Поява імені чинного лідера КНДР у тексті Конституції вказує не лише на культ особи, а і те, що Основний Закон не розглядається як непорушний фундамент держави і суспільства, а зазнає змін, модернізується досить часто, залежно від волі керманича держави. За фасадного характеру, Конституція КНДР все ж відображає поточний стан речей, реальні конституційні відносини. Ось чому у ній відображені такі цінності, як боротьба, у тому числі зі зброєю, за збереження соціалістичного ладу та суверенітету. Але фактично, йдеться про внутрішню стабільність та виживання недемократичного політичного режиму.

Варто згадати, що північнокорейська держава має національну травму і мету, вона є наслідком дезінтеграції Кореї у Другій світовій війні. Після капітуляції Японської імперії, куди входила вся Корея, переможці СРСР та США розділили її на зони впливу, які оформилися у дві ворожі держави – КНДР і Республіку Корею, які розділяє по 38 паралелі військово-демаркаційна лінія. Цей поділ мав бути тимчасовим, обидві частини півострова були націлені на возз'єднання, але не останню роль у тому, що реінтеграція єдиної Кореї не відбулася відіграє колосальна різниця між політичними режимами цих держав – тоталітарним північнокорейським (підтримуваним спочатку СРСР, потім Росією) і демократичним південнокорейським (підтримуваним США).

Обидві держави Корейського півострова задекларували у своїх конституціях намір до мирного возз'єднання. Однак цьому заважає низка об'єктивних перешкод: різний рівень економічного розвитку, ідеологічні розбіжності та антагоністичні політичні режими. У межах політики сонгун, КНДР інвестує ресурси та технології у ВПК, сподіваючись, що виникне силова можливість возз'єднання Кореї на умовах Півночі. Політичний режим КНДР стабільний,

вважає себе захищеним і непереможним завдяки володінню ядерною зброєю, але ізолюваний (перебуває під санкціями ООН з 2006 р. за ядерні випробування), закритий до міжнародної співпраці, тому майже не розвивається. Міжнародна ізоляція, санкції, напружені відносини з демократичною Південною Кореєю та Західним світом дуже обмежено компенсуються співпрацею з недемократичними режимами – Росією та Китаєм у так званому авторитарному трикутнику. Ці три держави об'єднує протидія демократичному Заходу та прагнення зберегти свої та сусідські недемократичні політичні режими. Тоталітарна імперія – СРСР свого часу уможливив створення та збереження КНДР. Росія як його наступниця продовжує цю традицію, що в умовах ізоляції дає змогу обом державам створювати ілюзію міжнародної співпраці. РФ та КНДР підтримують одна одну в міжнародних організаціях, протидіючи західному впливу та санкціям. КНДР шукає технологічної підтримки для ядерної та балістичної програм, Росія залучає ресурси КНДР для війни проти України.

КНДР підтримує російську воєнну агресію проти України з цілої низки причин. Північна Корея: 1) відтепер не є ізолюваною у своїй мілітаристській, агресивній риторичі та гонці озброєнь; 2) має більш ізолюваного та підсанкційного союзника і отримує вигоду з усіх видів стратегічної співпраці; 3) недемократичний режим може розраховувати на російську воєнну підтримку у випадку внутрішніх чи зовнішніх спроб його демонтажу. Це підтверджує договір про всеосяжне стратегічне партнерство, який підписали диктатори Росії та Північної Кореї у 2024 р., що передбачає надання взаємної допомоги в разі агресії проти одного з учасників цього договору⁸.

Диктатури Росії та Північної Кореї підтримують і зміцнюють один одного, їх партнерство базується на спільних інтересах, головними з яких власне є збереження російського та північнокорейського недемократичних режимів, забезпечення стабільності і безпеки, протидія західному демократичному впливу. Ось у цьому і полягає головна перевага сучасних автократій – вони не обмежені у засобах і маскуються під демократії, тоді як демократіям авторитарний арсенал недоступний.

Північнокорейський політичний режим не є класичним тоталітаризмом, вважаючи на його зовнішню залежність, поступову ерозію планової економіки, невсеохопність поліцейського контролю і терору. Попри те, що головну роль у політиці та розподілі ресурсів відіграють військові, діє офіційна ідеологія, але це не дає змогу забезпечити повну монополію на медіа і закритість⁹. І. Осадчук визначає його як посттоталітаризм.

На нашу думку, Північна Корея є прикладом того, що тоталітаризм у сучасному світі у повноті своїх обмежень та свавілля влади неможливий і редукується до авторитаризму. Незважаючи на те, що медіа поширюють лише пропагандистські та цензуровані новини, а держава одержима наміром перекрити доступ громадянам до зовнішньої інформації (блокує інтернет для всіх, окрім частини еліти), вона контрабандним шляхом переправляється через кордон з Китаю та морем з Південної Кореї на різноманітних носіях. Політичний режим КНДР сам іноді послаблює обмеження і дає дозвіл на розповсюдження і трансляцію деяких «безпечних для себе» іноземних книг, фільмів і телевізійних програм. Але залишаються суто тоталітарні рудименти, зокрема втручання в сферу особистого життя людини. Наприклад, затверджені Кім Чен Ином зачіски в перукарнях: 18 типів для жінок і 10 для чоловіків.

Втім, поліцейська держава не може встановити повного контролю над громадянами і суспільством, до яких би абсурдних обмежень не вдавалася. Так, силові структури заблокували вікна багатоповерхівок у Пхеньяні, щоб мешканці не могли з них шпигувати за партійними та урядовими будівлям¹⁰. Натомість стеження з боку силових структур, свавільні арешти та затримання є розповсюдженим явищем. Держава створила мережу концентраційних таборів для кримінальних та політичних в'язнів, в яких застосовуються тортури, примусова праця, голод. Правозахисні організації стверджують, що там може перебувати від 150 до 200 тис. осіб.

Туди потрапляють також втікачі з Північної Кореї, кількість яких щороку зростає, зокрема серед молоді (втеча дуже виснажлива і потребує сили і фізичної підготовки) та навіть північнокорейської еліти. Бажання залишити цю державу є формою опору політичному режиму, тому жорстко карається. За моніторингом Південної Кореї, куди прагнуть потрапити втікачі, найбільш поширеними причинами втечі у 2023 р. були незгода з політичним режимом, зубожіння та нестача продовольства у Північній Кореї¹¹. Незважаючи на те, що це замкнута держава, виїзд за межі якої заборонений практично для всіх громадян: еміграція є незаконною, а всі закордонні поїздки суворо контролюються владою, щороку з КНДР намагаються втекти понад 10 тис. осіб. Втечу криміналізовано. Більшості перебіжчиків не вдається дістатися навіть до кордону, вони або гинуть від розстрілів або потрапляють до концентраційних таборів¹². Їх повертають до Північної Кореї, карають тортурями, примусовою працею, ув'язненням або навіть стратою.

Не випадково, Freedom House класифікує Північну Корею як однопартійну державу на чолі з династичною тоталітарною диктатурою, яка регулярно

вдається до серйозних порушень прав людини¹³. Країна належить до категорії «невільних» держав з рейтингом 3/100, у категорії політичні права вона набрала 0/40, у категорії громадянські свободи 3/60. Відтак, мілітаризація КНДР – політика сонгун та набуття ядерного статусу досягаються ціною колосальних порушень та зловживання правами людини.

Заважимо, що поняття зловживання правом тлумачиться амбівалентно. По-перше, як сваволя самих суб'єктів права. О. Костенко, пояснюючи суть цього правового феномену, наводить як приклад зловживання своїми правами – вимоги ЛГБТ легалізації одностатевих шлюбів під виглядом боротьби за права людини¹⁴. Зрозуміло, що таке розуміння не стосується Північної Кореї. А, по-друге, як сваволя і зловживання державою правами людини, які проявляються у практиках навмисного, настільки серйозного їх порушення та викривленого розуміння, що потребують семантично глибшого поняття за устелене «порушення прав людини»¹⁵.

Таким чином у КНДР, на нашу думку, відбувається автократизація тоталітаризму – розмивання жорстких тоталітарних елементів сучасними авторитарними, псевдodemократичними, які дають підстави визначати цей політичний режим як жорсткий різновид сучасного авторитарного, на відміну від класичного та м'якого авторитарного (гібридного). О. Буряченко, розглядаючи різні аспекти занепаду демократії, стверджує, що «автократизація це глобальна тенденція, яка проявляє себе на всіх рівнях: автократії стають жорсткішими, демократії – менш демократичними, перехідні країни дрейфують у бік авторитаризму». На думку вченого, політичні режими загалом авторизуються або, щонайменше, «погіршують якість своїх демократичних інституцій».

Висновки. Залишаючи проблеми демократичних режимів поза полем дослідження, водночас наголосимо, що глобальна тенденція автократизації зачіпає також і тоталітарні режими і виявляється у зворотному ефекті, їх послабленні, навіть демократизації. З одного боку, вони починають імітувати демократію, спотворюючи її суть і маскуючи недемократичну природу режиму, але при цьому все ж дещо послаблюють тоталітарний тиск. А, з іншого боку, в умовах поширення сучасних технологій, тоталітаризм банально неспроможний забезпечити та підтримувати тотальний контроль над усіма сферами життя (наприклад, поширення інформації), зупинити запит суспільства на демократизацію. Тому автократизація тоталітарного режиму КНДР проявляється у його послабленні та дрейфі у бік автократичного за рахунок вимушеної чи імітаційної інкорпорації певних демократичних елементів.

1. Скрипнюк О. О. Гібридний політичний режим: до проблеми позиціонування *Альманах права*. 2022. Вип. 13. С. 297-303. 2. Democracy Index 2024. *Economist Intelligence*. URL: <https://www.eiu.com/n/campaigns/democracy-index-2024/>. 3. DPRK Constitution (2019). *The National Committee on North Korea*. URL: <https://bit.ly/3XyjBf6>. 4. North Korea introduces “mandatory military service for women”. *The Guardian*. URL: <https://bit.ly/3Vtkmn6>. 5. Park Yong Soo. Policies and Ideologies of the Kim Jong-un Regime in North Korea: Theoretical Implications. *Asian Studies Review*. 2014. Vol. 38. Issue 1. P. 1-14. 6. Green C. Wrapped in a fog: on the DPRK constitution and the Ten Principles. *Change and Continuity in North Korean Politics*. 2016. Routledge. P. 27. 7. Denney S., Green C. Kim Jong-un and the practice of Songun Politics. *Change and Continuity in North Korean Politics*. 2016. Routledge. P. 58. 8. Путін і Кім Чен Ин підписали договір, що передбачає допомогу у випадку агресії. *Українська правда*. URL: <https://www.pravda.com.ua/news/2024/06/19/7461545/>. 9. Осадчук І.Д. Політичний режим Північної Кореї (1991–2016): тоталітаризм чи посттоталітаризм? *Вісник Маріупольського державного університету*. Серія: Історія. Політологія. 2016. Вип. 17. С. 222. 10. Kim Jong-un. North Korea Blocks Windows of Tall Buildings in Pyongyang to Prevent Spying, Reports Say. *The New York Times*. URL: <https://nyti.ms/3KTifUG>. 11. Південна Корея заявила про збільшення перебіжчиків із КНДР у 2023 році. Укрінформ. URL: <https://bit.ly/4bcTqZ>. 12. Щороку з КНДР намагаються втекти понад 10 тисяч людей. 2+2. URL: <https://bit.ly/3xraVN3>. 13. North Korea. Freedom in the world 2024. Freedom house. URL: <https://freedomhouse.org/country/north-korea/freedom-world/2024>. 14. Костенко О. Як подолати зловживання правами (до 60-річчя Загальної декларації прав людини). *Віче*. 2009. (№ 4). С. 28-29. 15. EU Global Human Rights Sanctions Regime: restrictive measures prolonged. *European Council*. URL: <https://bit.ly/3REG9qX>.

References

1. Skrypniuk O. O. Hibrydni politychni rehym: do problemy pozytsionuvannia *Almanakh prava*. 2022. Vyp. 13. S. 297-303. (ukr) 2. Democracy Index 2024. *Economist Intelligence*. URL: <https://www.eiu.com/n/campaigns/democracy-index-2024/>. 3. DPRK Constitution (2019). *The National Committee on North Korea*. URL: <https://bit.ly/3XyjBf6>. 4. North Korea introduces “mandatory military service for women”. *The Guardian*. URL: <https://bit.ly/3Vtkmn6>. 5. Park Yong Soo. Policies and Ideologies of the Kim Jong-un Regime in North Korea: Theoretical Implications. *Asian Studies Review*. 2014. Vol. 38. Issue 1. P. 1-14. 6. Green C. Wrapped in a fog: on the DPRK constitution and the Ten Principles. *Change and Continuity in North Korean Politics*. 2016. Routledge. P. 27. 7. Denney S., Green C. Kim Jong-un and the practice of Songun Politics. *Change and Continuity in North Korean Politics*. 2016. Routledge. P. 58. 8. Putin i Kim Chen Yn pidpysaly dohovir, shcho peredbachaie dopomohu u vypadku ahresii. *Ukrainska pravda*. URL: <https://www.pravda.com.ua/news/2024/06/19/7461545/>. (ukr) 9. Osadchuk I.D. Politychnyi rehym Pivnichnoi Korei (1991–2016): totalitaryzm chy posttotalitaryzm? *Visnyk Mariupolskoho derzhavnoho universytetu*. Seriiia: Istoriia. Politolohiia. 2016.

Vyp. 17. S. 222. (ukr) **10.** Kim Jong-un. North Korea Blocks Windows of Tall Buildings in Pyongyang to Prevent Spying, Reports Say. *The New York Times*. URL: <https://nyti.ms/3KTifUG>. **11.** Pivdenna Koreia zaiavyla pro zbilshennia perebizhchykiv iz KNDR u 2023 rotsi. Ukrinform. URL: <https://bit.ly/4bciTqZ>. (ukr) **12.** Shchoroku z KNDR namahaiutsia vtekty ponad 10 tysiach liudei. 2+2. URL: <https://bit.ly/3xraVN3>. (ukr) **13.** North Korea. Freedom in the world 2024. Freedom house. URL: <https://freedomhouse.org/country/north-korea/freedom-world/2024>. **14.** Kostenko O. Yak podolaty zlovzhyvannia pravamy (do 60-richchia Zahalnoi deklaratsii prav liudyny). *Viche*. 2009. (№ 4). S. 28-29. (ukr) **15.** EU Global Human Rights Sanctions Regime: restrictive measures prolonged. *European Council*. URL: <https://bit.ly/3REG9qX>.

Skrypniuk Oleksandr. The Political Regime of the DPRK through the Prism of the Modern Authoritarian Regime

Introduction. *The DPRK, or North Korea, is a unique case that cannot be excluded from the discourse on undemocratic political regimes such as modern authoritarianism. This study is not political in nature and therefore does not aim to draw a clear distinction between undemocratic regimes. On the contrary, its fundamental task is to identify and explore the broad panorama of variations in modern authoritarian political regimes in the dynamics of their transformation, especially their adaptation to modern challenges, primarily in the constitutional and legal dimension. And since in previous works we considered the hybrid regime as a type of modern authoritarian regime due to its incorporation of democratic elements as an essentially authoritarian regime, it is worth extending this approach to the diametrically opposite part of the spectrum of undemocratic regimes – the totalitarian one.*

The article traces the constitutional and legal nature of the combination of democratic, authoritarian, and totalitarian components within the modern understanding of an authoritarian regime, using the example of the North Korean political regime. The hypothesis that totalitarian and hybrid political regimes can be considered opposite poles of the modern authoritarian political regime in its broad sense is proven. The phenomenon of the autocratization of the totalitarian political regime is substantiated and its main characteristics are identified.

Conclusions. *The global trend toward autocratization also affects totalitarian regimes and manifests itself in the opposite effect, their weakening, even democratization. The autocratization of totalitarianism means the erosion of rigid totalitarian elements by modern authoritarian, pseudo-democratic ones, which give grounds to define this political regime as a rigid variety of modern authoritarianism, as opposed to classical and soft authoritarianism (hybrid). On the one hand, they begin to imitate democracy, distorting its essence and masking the undemocratic nature of the regime, but at the same time somewhat weakening totalitarian pressure. On the other hand, with the spread of modern technologies, totalitarianism is simply unable to maintain total*

control over all spheres of life (for example, the dissemination of information) and to stop society's demand for democratization. Therefore, the autocratization of the totalitarian regime of the DPRK manifests itself in its weakening and drift towards autocracy through the forced or imitative incorporation of certain democratic elements.

Key words: *authoritarian, totalitarian, hybrid political regime, autocratization, DPRK, North Korea.*